

Seks og halvfemsindstyvende Møde.

Torsdagen den 19de Marts 1891, Kl. 1.

Formanden (Høgskbro): Finansudvalget har afgivet Vædringsforslag til 3dje Behandling af Forslag til Tillægsbevilling for Finansaaret 1890—91. De ville blive omdelte i Løbet af Dagen. Hvis andre ville stille Vædringsforslag, vil det endnu være tidsnok, hvis de indleveres i Bureauet inden i Morgen Middag Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forøgelse af Klasselotteriets Lodder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Spalte 3403—04.)

Bajer: Til Begrundelse for dette Lovforslag har den højtærede Finansminister henvist til de Bemærkninger, som ledsagede det samme Lovforslag, da det blev behandlet her i Samlingen 1889—90. Jeg skal i den Henseende følge den højtærede Minister og henbise til de Bemærkninger, som jeg fremsatte den Gang i et temmelig udjortligt Foredrag under Sagens første Behandling den 22de Oktober 1889. Men med Hensyn til min Afstemning maa jeg afvige fra denne Begrundelse; thi den Gang stemte jeg for Overgang til 2den Behandling, hvorimod jeg nu vil stemme imod Overgangen, og jeg stemte for Sagens Henviisning til et Udvalg med den Begrundelse, at jeg haabede, at Udvalget vilde ændre Loven, saa at det i Stedet for en Forøgelse af Klasselotteriets Lodder blev en Ophævelse af Klasselotteriet, noget, som jeg historisk viste havde været paa Tale og havde megen Stemning for sig paa de første Rigsdage her. Dersom

der fremkommer et Forslag om Udvalgs Nedsættelse, skal jeg dog stemme derfor, fordi jeg paa det nuværende Trin tror, det er den bedste Maade til at hindre Sagens Gennemførelse . . .

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem vil erindre, at Spørgsmaalet om Udvalgets Nedsættelse ikke nu foreligger til Forhandling.

Bajer: Jeg sagde det kun for at spare at tage Ordet „senere“, altsaa ligesom for at spare Tid.

Formanden (Høgskbro): Dette er ikke tilstræffelig Grund til at fravige Forretningsordenen.

Bajer: Jeg indrømmer, at det er fuldstændig korrekt. Jeg skal derfor af den meget lange Udtalelse, jeg fremsom med under Sagens Behandling for 2 Aar siden den 22de Oktober 1889 kun ligesom Motto gentage i Erinbringen nogle Ord af den meget bekendte, udmærkede Statsøkonom Léon Cah, som har sagt, at de Lovgivere, som stadfæste en saadan Stat, votere et vist Tal Tyverier og Selvmord hvert Aar.

Tutein: Jeg antager ikke, at der er nogen væsentlig Uenighed her i Tinget om Spørgsmaalet om Forøgelse af Klasselotteriets Lodders Antal. Det er jo et Spørgsmaal, som har været ikke alene debatteret, men afgjort flere Gange her i Tinget, idet der nemlig i to Aar i Træk paa Finansloven har været stillet Forslag om Forøgelse af Klasselotteriets Lodder fra det nuværende Antal 75,000 til 85,000. Dette Forslag paa Finansloven blev vedtaget her i Tinget, og jeg antager derfor, at man ligeledes vil være tilbøjelig til i Aar at gaa ind paa en Udvidelse. Men jeg kan derfor, da vi have en tidligere Afgørelse her i Tinget, ikke andet end beklage, at den højtærede Finansminister har foreslaaet en større Udvidelse end den, man tidligere er gaaet ind paa, idet nemlig det nuværende Forslag foreslaar Lodderne forøgede med 15,000 Lodder. Det vil ikke være heldigt, synes mig nu, saa langt hen paa Samlingen at komme ind paa en dybere Forhandling af, hvor stor en For-